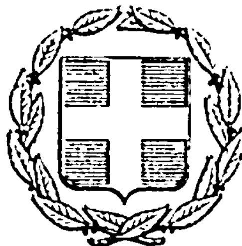

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 98

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Α. 3733/865 (1)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως στὴν περιοχὴ Πετραλώνων Νομοῦ Χαλκιδικῆς γιὰ τουριστικοὺς σκοπούς.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος 139/71 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1566/1950 «περὶ συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ» ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸ Νόμο 1624/1951, καὶ τὰ ἄρθρα 28 τοῦ Ν. Δ/τος 3430/1955 καὶ 10 τοῦ Νόμου 4030/1960, ἀποφασίζομεν:

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση, γιὰ ἐξασφάλιση τοῦ δημοσίου συμφέροντος καὶ εἰδικώτερα γιὰ τὴν τουριστικὴ ἀξιοποίηση τοῦ Σπηλαίου Πετραλώνων (δημιουργία μουσείου, ἀναψυκτηρίου, χώρου σταθμεύσεως, ξενώνα κλπ.) ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 184.270 μ², ποὺ φαίνεται μὲ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ—Ε—Ζ—Η—Θ—Ι—Κ—Α στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα, ἀριθ. 982/1/32126/7.9.75 τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ στὸν ἐπ' αὐτοῦ κτηματολογικὸ πίνακα, θεωρημένο ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ τοῦ Ε.Ο.Τ. Σ. Ντεγιάννη ἀπὸ 22.11.1976.

Ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητας οἱ: 1) Χριστοφορίδης Κων/νος τοῦ Μάρκου, 2) Χατζαρίδης Φιλ. τοῦ Κων/νου κλπ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ μὲ δαπάνη του.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1977

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

Ἀριθ. Δ. 870/710 (2)

Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως ἀπαλλοτριώσεως ποὺ κηρύχθηκε δυνάμει κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀριθ. Δ. 5699/65571/14.9.1972 πρὸς κατασκευὴν τοῦ 3ου τμήματος τῆς ὁδοῦ παρακάμψεως Κνωσσοῦ ἀπὸ χ.θ. 6+898.73 ἕως χ.θ. 8+590.18 τῆς Κεντρικῆς ἀρτηρίας Κρήτης, ὡς καὶ τὴν διευθέτηση τοῦ χειμάρρου Σιλαμιανοῦ.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὴν κοινὴ ἀπόφασή μας ἀριθ. Δ. 5699/6557/14.9.1972 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς κατασκευὴν τοῦ 3ου τμήματος τῆς ὁδοῦ παρακάμψεως Κνωσσοῦ ἀπὸ χ.θ. 6+898.73 ἕως χ.θ. 8+590.18 τῆς Κεντρικῆς ἀρτηρίας Κρήτης ὡς καὶ τὴν διευθέτησιν τοῦ χειμάρρου Σιλαμιανοῦ».

3. Τὴν ἀναφορὰ τῆς 2ας ΥΕΚΕ Ἡρακλείου Κρήτης ἀριθ. Η.Ε. 5249/19.2.1976 ποὺ προκύπτει ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωση αὐτὴ δὲν συντελέσθηκε μέσα στὶς νόμιμες προθεσμίες, ἀποφασίζουμε:

Βεβαιώνουμε τὴν αὐτοδίκαιη ἀνάκληση τῆς ἀπαλλοτριώσεως ποὺ κηρύχθηκε δυνάμει τῆς κοινῆς ἀποφάσεώς μας ἀριθ. Δ. 5699/6557/14.9.1972 γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ 3ου τμήματος τῆς ὁδοῦ παρακάμψεως Κνωσσοῦ κλπ. γιὰ ἔκταση συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 67.905 τ.μ., ποὺ ἐμφαίνεται στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1968 τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων (Ὑπηρεσίας Συγκοινωνιακῶν Ἔργων, Δ/νσις Γ2) θεωρημένο στὶς 3.7.1972 ἀπὸ τὸν Προϊστάμενον τῆς ΥΕΚΕ Ἡρακλείου, καὶ στὸ κτηματολογικὸ πίνακα ἀπὸ 19.2.1976 θεωρημένο ὁμοίως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 19 Μαρτίου 1977

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ — ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀριθ. 26 (3)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἐξ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἀνέγερσιν νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Μάτι Ἀττικῆς Κοινότητος Νέας Μάκρης, Νομοῦ Ἀττικῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κάτωθι ἀναφερομένων.

α. Τῶν κεκτημένων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.Χ. 12091/30.4.75 Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς Διαμερίσματος Ἀνατολ. Ἀττικῆς ἀποφάσεως (ΦΕΚ 99/1.5.1975 τ. Δ') ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων πρὸς ἀνέγερσιν νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Μάτι Ἀττικῆς Κοινότητος Νέας Μάκρης Νομοῦ Ἀττικῆς.

β. Τῶν τυχὸν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων δανειστῶν ἢ τρίτων διεκδικητῶν, ὅτι ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 103/1977 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καθορισθεῖσα προσωρινὴ ἀποζημίωσις, δι' ἅπαντα τὰ ἀκίνητα, μετὰ τῶν ἐπικειμένων, ὡς ταῦτα εἰκονίζονται εἰς τὰ οἰκεῖα κτηματολογικὰ διαγράμματα καὶ τοὺς σχετικοὺς κτηματολογικοὺς πίνακας, κατετέθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐκδοθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ ὑπ' ἀριθ. 450589/29.3.77 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης παρὰ τοῦ Γραφείου Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ συνολικὸν ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου τριάκοντα μιᾶς χιλιάδων τετρακοσίων δέκα ὀκτὼ δραχμῶν (1.031.418).

Τὸ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 450589/29.3.1977 γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης κατετέθη εἰς τὴν Συμβολαιογράφον Ἀθηνῶν Ἀναστασίαν Παπακωνσταντίνου — Μαλόμη, ὁδὸς Βησσαρίωνος 8, συνταγείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 29075/29.3.77 πράξεώς της.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἀποδοτέα εἰς τοὺς κατὰ νόμον δικαιούχους.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Μάτι τῇ 30 Μαρτίου 1977

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου
Ἀρχιμ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΜΕΝΤΑΚΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τοῦ οἰκισμοῦ Λεωνιδίου (Κυνουρίας) ὡς καὶ τοῦ ὑφισταμένου ἐκτὸς σχεδίου τμήματος τοῦ αὐτοῦ οἰκισμοῦ πρὸ τοῦ ἔτους 1923.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 10 (παρ. 2), 11, 14, 17, 20 καὶ 85Α αὐτοῦ, τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α') καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 68 (παρ. 1), 70 (παρ. 1), 72 (παρ. 1, 3 καὶ 5), 79 (παρ. 1, 2, 3, 4 καὶ 5), 80 (παρ. 2 καὶ 3), 87 (παρ. 1 καὶ 2) καὶ 125 (παρ. 2 καὶ 3) αὐτοῦ καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 22399/3148/4.10.1973 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἐξαιρέσεως τῆς περιοχῆς Λεωνιδίου Κυνουρίας ἐκ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου ὡς πρὸς τὴν ἔγκρισιν, ἐπέκτασιν, τροποποίησιν κλπ. τῶν σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν» (ΦΕΚ 1223/Β'), τὴν ὑπ' ἀριθ. 795/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 103/77 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνονται οἱ ὅροι καὶ οἱ περιορισμοὶ δομήσεως: α) Ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Λεωνιδίου Κυνουρίας τοῦ ἐγκριθέντος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 10.11.1925 Π.Δ. «περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου ρυμοτομίας τῆς κωμοπόλεως Λεωνιδίου» (ΦΕΚ 361/Α'), καὶ β) ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς σχεδίου τμήματος τοῦ ὡς ἄνω οἰκισμοῦ, τοῦ ὑφισταμένου πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οὗτινος τὰ ὅρια καθωρίσθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ νόμον ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς καὶ ἐμφαίνονται περικλειόμενα διὰ ἐστιγμένης γραμμῆς καὶ ὑπὸ στοιχεῖα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 1, εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 4565/1977 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα, οὗτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Οἰκοδομικὸν σύστημα τῶν πτερύγων.

2. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου.

3. α) Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων δύο (2), ἀπαγορευομένης τῆς κατασκευῆς ὀρόφων ἐν ἐσοχῇ.

β) Μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος ἐν προσόψει, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς στέγης, ὀκτὼ καὶ ἥμισυ (8,50) μέτρα, μετρούμενον ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὸ μέσον τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου προκειμένου περὶ μεσαίου οἰκοπέδου, ἢ ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς γωνίας προκειμένου περὶ γωνιαίου οἰκοπέδου.

γ) Οὐδεμία ὄψις ἢ τμῆμα ὄψεως τοῦ κτιρίου δύναται νὰ ὑπερβῇ λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους τὸ ὕψος τῶν δέκα (10.00) μέτρων ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους. Πάντως τὰ ἐκ τῆς κλιμακώσεως τοῦ κτιρίου, λόγῳ τῆς ὡς ἄνω προσαρμογῆς τοῦ πρὸς τὴν κλίσιν τοῦ ἐδάφους, τμήματα δὲν δύνανται νὰ ἔχουν διάστασιν ὁριζοντίαν μικροτέραν τῶν τεσσάρων (4.00) μέτρων, οὐδὲ κατακόρυφον μικροτέραν τῶν τριῶν (3) μέτρων.

δ) Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου κυρίας χρήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν τριῶν (3.00) μέτρων.

ε) Οὐδεμία παρέκκλισις ἐπιτρέπεται ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος καὶ τὸν μέγιστον συντελεστὴν δομήσεως.

4. Ὁ μέγιστος συντελεστὴς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται εἰς ἕνα (1.00).

5. α) Αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ καλύπτωνται ὑποχρεωτικῶς διὰ στέγης μεγίστης κλίσεως ἕνα πρὸς τέσσαρα (1:4), ἡ δὲ ἐπικάλυψις γίνεται διὰ κεράμων Βυζαντινοῦ τύπου κατὰ τὸ πρότυπον τῶν παραδοσιακῶν.

β) Ἡ στέγη δέον νὰ κατέρχεται διὰ κεκλιμένου ἐπιπέδου πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους, ἀποκλειομένης τῆς κατασκευῆς ἀετωμάτων.

γ) Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀνεγέρσεως μονωρόφου οἰκοδομῆς ἐπιτρέπεται κατ᾽ ἐξαίρεσιν ἡ ἐπικάλυψις διὰ πλακὸς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν κατασκευῆς περιμετρικοῦ συμπαγοῦς στηθαίου καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ὄψεων ἢ καὶ διατρήτου τοιούτου κατὰ τὸ παραδοσιακὸν πρότυπον, ἀπαγορευομένης ὅμως αὐστηρῶς τῆς κατασκευῆς προβόλου κατ᾽ ἐπέκτασιν τῆς πλακὸς ἐπικαλύψεως καὶ ἐπιβαλλομένης ὁπωσδήποτε τῆς ἐπικαλύψεως διὰ στέγης εἰς τὴν περίπτωσιν προσθήκης καθ᾽ ὕψος ὀρόφου.

6. α) Τὰ παράθυρα δέον ὅπως κατασκευάζωνται ξύλινα μὲ ἀναλογίας πλάτους πρὸς ὕψος ἕνα πρὸς δύο (1:2) ἢ ἕνα πρὸς ἕνα καὶ ἥμισυ (1:1,5) ἐν εἴδη παραδοσιακῶν.

β) Τὰ ἐξώφυλλα (σκοῦρα) τῶν παραθύρων δέον νὰ εἶνα. ξύλινα ταμπλαδωτά, καρφωτὰ ἢ καὶ γερμανικὰ (γρίλλιες). τὰ δὲ ὑαλοστάσια νὰ διαχωρίζωνται δι᾽ ὁριζοντίων καὶ κατακορύφων καϊτιῶν εἰς τετραγωνα πλαίσια ὑαλοπινάκων κατὰ τὰς ἀναλογίας τῶν παραδοσιακῶν.

γ) Πάντα τὰ προστεγάσματα τὰ καλύπτοντα τοὺς ἐξώστας (χαγιάτια) θὰ κατασκευάζωνται ὑποχρεωτικῶς ξύλινα (ἐκτὸς ἂν δημιουργοῦνται διὰ προβολῆς τῆς κεκλιμένης στέγης) καὶ κεραμοσκεπῆ.

δ) Τὰ στηθαῖα τῶν κεκαλυμμένων ἐξωστῶν (χαγιάτια) κατὰ προτίμησιν εἶναι συμπαγῆ καὶ μορφολογοῦνται συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα. Εἰς περίπτωσιν ἀνοικτῶν ἐξωστῶν τὰ κιγκλιδώματα δέον ὅπως κατασκευάζωνται ξύλινα. ἁπλὰ ἢ σύνθετα ἢ σιδηρᾶ ἁπλὰ ἢ σύνθετα, ἐν εἴδη παραδοσιακῶν.

ε) Εἰς περίπτωσιν διαμορφώσεως καταστημάτων εἰς τὸ ἰσόγειον αἱ προθῆκαι καὶ τὰ πλαίσια ἀσφαλείας θὰ κατασκευάζωνται ξύλινα. Τὰ σκοῦρα τῶν προθηκῶν τῶν καταστημάτων δέον ὅπως κατασκευάζωνται ξύλινα ταμπλαδωτὰ ἢ καρφωτά, ἀναδιπλούμενα ἢ κινητά. Οἱ σκελετοὶ τῶν προθηκῶν δύνανται νὰ γίνουν καὶ ἐκ στραντζαριστῆς λαμαρίνης, διατομῆς ἀναλόγου πρὸς τὰς ξυλίνας, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τελικῆς βαφῆς των μὲ χρωματισμοὺς ἀναλόγους πρὸς τὰς χρησιμοποιουμένας διὰ τὰ ξύλινα πλαίσια.

στ) Οἱ ἐξῶσται δέον νὰ ἀπέχουν τοὐλάχιστον ἕνα μέτρον (1,00) ἀπὸ τῶν διέδρων γωνιῶν τῶν ὄψεων ἢ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου καὶ μὴ ἔχουν μῆκος μεῖζον τῶν τριῶν (3.00) μέτρων καὶ ὅπως μὴ προέχουν πλαγίως περισσότερον ἀπὸ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ (0,70) τοῦ μέτρου τῶν πρὸς αὐτὰ πλευρικῶν ἀντιστοίχων ἀνοιγμάτων.

7. Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν φερόντων στοιχείων τῆς οἰκοδομῆς ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ὡπλισμένου σκυροδέματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ δοκοὶ καὶ τὰ ὑποστηλώματα θὰ εἶναι ἀφανῆ κατὰ τὰς ὁρατὰς ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν.

8. Οἱ κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν οἰκοπέδων μανδρότοιχοι θὰ κατασκευάζωνται κτιστοὶ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν παραδοσιακῶν, θὰ ἔχουν ὕψος μέχρι δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μέτρα καὶ θὰ ἐπιχρίωνται ὑποχρεωτικῶς δι᾽ ἀσβεστοκονίας.

9. Αἱ αὐλόθυραι κυρίας εἰσόδου θὰ εἶναι ξύλιναι καὶ τὸ ἄνοιγμά των θὰ διαμορφοῦνται κατὰ τὸ πρότυπον τῶν παραδοσιακῶν, ἤτοι μὲ ὑπέρθυρο καὶ λαμπάδες.

10. Αἱ ὁραταὶ ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν θὰ ἐπιχρίωνται ὑποχρεωτικῶς δι᾽ ἐπιχρίσματος ἀσβεστοκονίας, χρώματος λευκοῦ ἢ ὑπολεύκου ἢ ὤχρας.

11. Πᾶν βοηθητικὸν κτίσμα δέον νὰ προσαρμόζεται κατὰ τὰς ὄψεις αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐφ᾽ ὅσον λόγῳ θέσεως προβάλλεται ἡ παρουσία αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ οἰκισμοῦ.

12. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάρτησις διαφημιστικῶν πινακίδων ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἐντὸς τοῦ οἰκισμοῦ.

13. α) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ προσθήκης ὀρόφου ἐπὶ ὑφισταμένου κτιρίου.

β) Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, μετασκευῶν καὶ ἀποκαταστάσεως παλαιῶν ἀξιολόγων μορφολογικῶς κτισμάτων, ἡ οἰκοδομικὴ ἄδεια χορηγεῖται ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ὑφισταμένη δόμησις τῶν κτισμάτων τούτων ἀντίκειται πρὸς τοὺς καθοριζομένους διὰ τοῦ παρόντος ὅρους (κάλυψις, ὕψος, ἀριθμὸς ὀρόφων κ.λ.π.) ὡς καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχύοντας.

γ) Ἡ ἐν γένει διαμόρφωσις καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἀνεγειρομένων κτιρίων, αἱ προσθῆκαι καὶ αἱ ἐπισκευαὶ ἐπὶ ὑφισταμένων τοιούτων ὡς καὶ αἱ κατεδαφίσεις αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κατὰ νόμον ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

δ) Πᾶν ἔργον ἀφορῶν εἰς τὴν διαμόρφωσιν κοινοχρήστων χώρων ἢ πᾶν ἔργον ὑποδομῆς, δέον ὅπως διαμορφοῦται κατὰ τρόπον μὴ προσβάλλοντα τὸ περιβάλλον καὶ τὸ τοπικὸν χρῶμα τοῦ οἰκισμοῦ. ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κατὰ νόμον ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

ε) Τῆς κατεδαφίσεως οἱουδήποτε παραδοσιακοῦ κτίσματος, δέον ὅπως ἀπαραιτήτως προηγεῖται φωτογράφησις καὶ πλήρης σχεδίασις τῶν ὄψεων, κατόψεων καὶ τομῶν τοῦ κτίσματος, ὑπὸ κλίμακα ἕνα πρὸ πεντήκοντα (1: 50) τῶν δὲ ἐνδιαφερουσῶν κατασκευαστικῶν καὶ μορφολογικῶν λεπτομερειῶν, ὑπὸ κλίμακα ἕνα πρὸς εἴκοσι (1: 20) ἢ ἕνα πρὸς ἕνα (1: 1), ὥστε νὰ ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου ἡ δυνατότης διατηρήσεως τῆς προσόψεως καὶ ἡ ἐν γένει ἀνοικοδόμησις ὑπὸ τὴν ἀρχικήν ἀρχιτεκτονικήν των μορφήν.

14. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Δ/τος ἰσχύουν κατὰ τὴν ἀνέγερσιν πάσης φύσεως κτισμάτων περιλαμβανομένων καὶ τῶν εἰδικῶν κατασκευῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τοῦ φορέως (ἰδιοκτήτου) καὶ προβλεπομένης χρήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΚΑΡΙΦΗΜΑ

ΕΜΦΑΙΝΟΝ ΤΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΕΝΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΤΩΚΗΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΔΗΜΟΥ ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ

ΕΜΦΑΙΝΩΝ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΤΙΝΑ ΣΥΝΔΕΘΕΝΤΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΤΩΚΗΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Εν Τριπόλει τη 10/5/74

Η Επιτροπή